

MOLNÁR CS. ATTILA

GYUFASKATULYARA ÍROTT VERSEKBŐL

I.

lélekkufár a szeretóm
teste csutka parazsa
úgy idősül lepke-lelke
mint a hasáb parazsa

II.

hozd már komám gulyás komám
oldal komám a hámelnit
a hámelnit nagyon nagyot
megcsípni a patkányokat

III.

az alvégi zugkocsmában
fityókozik három festő
pálinkájuk voltja kétszáz
szakállukon folyós cejre

IV.

régi lányok tejes testén
elpillédvén éjszakánként
parasztok közt elvegyülvén
lélekkufár a szeretóm

V.

meleg van de nagyon fázom
gyufám nyele kis parázson
lila fejből fekete szén
delej lelkem szárnyát fűti
ettől veres ettől heves

VI.

leányomnak magyarázom
mi a perc és mi az óra
a nagycáger gyilkos egy úr
körbefut és újra kezd
észrevennéd máris évek

VII.

hét év után előregszik

szesz nélkül is dagadt képi
időt kéne agyonverní
rozsdás szöget beléverní

VIII.

ki bilin ül annak lába
rúgós lesz és nem tud járni
álma sem lesz nyugodalmas
vizelete folyós-ezüst

IX.

az okosok feje pipacs
beléreszket búzatábla
kivilágít veres lángja
kaszára ér le köll vágni

X.

hajnalóra vetett haza
gondolkodom mi a haza
kékes színben a kén lángja
meglobbantom kulcslik előtt

XI.

vihar jő nagy fényességgel
szétspriccelnek a villámok
jaj jég gördül ki belőle
odavan a verejtékünk

XII.

kurvák isznak égi tálból
darabkát a mennyországból
innék én is nincs poharam
csattogatatom likas fogam

XIII.

lélekkufár a szeretóm
éjszakamba belévegyül
agyonverném olaj-időt
kalapáccsal egy rozsdással
ne csattogjon ne kísérsen
ne nyilazzon a kiscáger

EBREDES

a spalettánk harmonika
összenyomom ezt a hangszert
éjszaka lesz megint nálunk
éjnek árján úszik szobánk
ajtót nyitok kivezek
kocsonyaszín ladikommal

lányom lénye papírtekercs
hullik lombja hóként harmat
famentes sip pergamentje
famentes kor idejében
a spalettánk harmonika

HAJNALBAN

hajnalban fölkelek
munkára kék menni
látom a lányomat
arca a kábitó
álmotól harmatos

akárha vizen jár
kis lépte billegős
szobánk még kék-sötét
megfordul hirtelen
libeg a hullámon
táncol a hullámon

ezüstnád fehérke
karjai magasban
megadja kismagát
az ébredés előtt

rám pattan kerekke
két szeme körtéje
megfürdöm fényükben
munkára kék menni
hajnalban kelek föl

ALLATKARNEVAL

harmadik vers ceruzáját
kihegyezem estefelé
odajönnek a játékok
kicsiszoba csontszín a póc
odajönnek bábszínházba
megnézni az ajándékot
megszólnak a játékok
nyelvük támad hangjuk támad

katyi baba szája mozdul
mosdass meg most írott szóval
írott szó szép szappanával
bepisiltem tegnap éjjel

mackó mancsa mozdul barnán
játsszal vélem hintáztassál
szeme gyöngye kettős gombja
belenéz az alkonyatba
keresgeti csepp gazdáját

mind több állat életre kél
bábszínház nyit esti órán
énekel is egyik-másik
mulatozunk hajnaltájjig
mivel lányom nincsen itthon
kihegyezem ismételten
harmadik vers ceruzáját

TAJKÉP EMBERREL

a bánáti partok
szilvakék dunnában
gyökérlábú füzek
iszapteknő szélén
térdfosó monstrumok
köre hullám ugrik
hátának hengerén
eső-tűk szűrése
sündisznó-tüskéi

az ember ladikban
kalapja gombafej
hálót húz haragszik
szájában billeg a
cigi-szög fehérke
zсарátja-ékköve

padkás part húsában
kagylóhéj kék béka

csigaház lárvalyuk

egy felhő fölkapja
lila szín szemünk szín
ajtaja nyitva van
rajta át hálóját
zengve beemeli

hamufa levele
befesti a vizet
gyökérlábú füzek
ezüstöst kakálnak

guggolnak madaras
gitárhúr-hajukkal
hajnalban kezdik el
egy felhőre lesnek
águkkal kiszűrnék
leesne a halász

ALMOK PEREMÉN

ne érij hozzám bidös állat
hajnal van és nagyon fázok
a füveken déres ezüst
a sötétség elmúlóban
ne érij hozzám bidös állat

harag nyelvét megrángassad
rézvirág az fönt a tornyon
korán reggel adjál tejet
ébredjél föl nem ébredek
harag nyelvét megrángassad

a szeretőm tisztántúli
azt mondja hogy híves üdő
remeg teste remeg lelke
önibusznak padkájában
a szeretőm tisztántúli

az álmaim elhintáznak
bölcso ez és hazárdjáték
avvilágból evvilágba
vezet az út pirkadatkor
az álmaim elhintáznak

kütgém vagy te bóhás hasú
akármilyen piszkos féreg
ne érij hozzám ne dörszölődj
seggbe rüglak akárhová
kütgém vagy te bóhás hasú

ha kocsmába befordulnál
részezes egy kutya volnál
ragadd torkon a barátom
rántsd le róla a gatyáját
ha kocsmába befordulnál

nézd meg bátran lába szárát
bátorkodik ha fizetnek
telefonál diliskedik
hebehurgya életével
egyre támad egyre ágál
hazamegyek telefonál
nézd meg bátran lába szárát

törjön ki a drótod ága
te telefon örödi drót
ne érij hozzám bidös állat
huggyantsd le a villanykarót
hugyozd le a villanykarót
hogy életed kis körtéje
föléledjen még estére

ne bánts engem bidös állat
hagyjál békén bóhás állat
haragszok a pletykás népre
mérges vagyok az ágira
meg a pali barátomra
ne bánts engem bidös állat

be se enged a kocsmába
kizavar a lokáljából
nem szereti a pénzemet
tiszavirág kocsmájában
olajfestmény vászna alatt
be se eriszt a kocsmába

sárga három kis virágja
kesergeti életemet
gondolatban mérget kavar
bekenyi a kenyéremet
a gally lokál ágikája
sárga három kis virágja

az italom szesz nélküli
pénzem ha van mind elkéri
szemtelenke ördögös
menj le rólam bidös állat
édes serrel megkínállak
az italom szesz nélküli
pénzem sincs már el is vitte

sakkfigurák sűrű sora
mit is lépjek mit is lépek
kinyírom a manzfeld jóskát
mért ne tenném ha engedni
reám pillog áhítattal
sakkfigurák sűrű sora

menj le rólam bidös állat
tekerem a kutyafádat
ne lopd be a párnám alá
befurakszol bőröm alá
menj le rólam bidös állat

a bőröd rám nagyon pászol
ébenfából lettem ember
hamar-okos barátocskám
a szüzeket megböcsülni
kurafi vagy belévaló
szakadékbán vereskés hó
farkad sörös bides madzag
hajlítsd ide hogy ráhágjak
kurvahajtó üdöm eljött
a bőröd rám nagyon pászol